

בראשית – סדר מ"ג

תורה: בראשית מח, א ויהי... ויאמר ליוסף עד מח, כב בחרבי ובקשתי.

- מח א ויהי אחרל הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה וישלח את־שני בניו עמו את־מנשה ואת־אפרים: ויהוה בטר פתגמיו האליו ויאמר ליוסף הא אבונך מרע ודבר ית־תרין בנוהי עמיה ית־מנשה וית־אפרים:
- ב ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על־המטה: וחוי ליעקב ויאמר הא ברך יוסף אתי לותרך ואתקף ישראל ויחיב על ערסא:
- ג ויאמר יעקב אל־יוסף אל שדי נראה־אלי בלוי בארץ כנען ויברך אתי: ויאמר יעקב ליוסף אל שדי אתגלי לי בלוי בארעא דכנען וברוך יתי:
- ד ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את־הארץ הנאת לנרעה אחרית אחנת עולם: ויאמר לי האנא מפישי לך ומסגי לך ואתננך לכנשת שבטין ואתין ית־ארעא הדא לבנך בתרך אחסנת עלם:
- ה ועתה שני־בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד־באי אליך מצרימה ליהם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו־לי: וכען תרין בנך דאתילידו לך בארעא דמצרים עד מיתא לותרך למצרים דילי אנון אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהון קדמי:
- ו ומולדתך אשר־הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ובניו דתוליד בתריהון דילך יהון על שום אחיהון יתקרון באחסנתהון:
- ז ואני א בבאי מפדון מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כפרת־ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם: ואנא במיתא מפדון מיתת עלי רחל בארעא דכנען באורחא בעוד כרוב ארעא למיעל לאפרת וקברתה תמן באורח אפרת היא בית לחם:

ח וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף

וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה:

וַחֲזָא יִשְׂרָאֵל יֵת בְּנֵי יוֹסֵף

וַאֲמַר מִן אֵלֵינוּ:

ט וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֲבִיו בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר־נָתַנְתִּי לְאֱלֹהִים בְּזֶה

וַיֹּאמֶר קָחֶם־נָא אֵלַי וְאֶבְרַכְכֶם:

וַאֲמַר יוֹסֵף לְאֲבוּהֵי בְנֵי אֲנֹנִי דִּיהֵב לִי יְיָ הַכָּא

וַאֲמַר קָרִיבֵנוּן פְּעֹן לְוַתִּי וְאֶבְרִיכֵנוּן:

י וַעֲיַנִּי יִשְׂרָאֵל כְּבָדוֹ מִזְקֵנוֹ לֹא יוּכַל לְרְאוֹת

וַיִּגַּשׁ אֹתָם אֵלָיו וַיִּשָּׂק לָהֶם וַיַּחַבֵּק לָהֶם:

וַעֲיַנִּי יִשְׂרָאֵל יִקְרָא מְסִיבּוֹ לֹא יָכִיל לְמַחְזֵי

וְקָרִיב יְתֵהוֹן לְוַתִּיה וְנָשִׂיק לְהוֹן וְגַפִּיף לְהוֹן:

יא וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף רְאֵה פָנָיִךְ לֹא פָלַלְתִּי

וְהִנֵּה הִרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים גַּם אֶת־זַרְעֶךָ:

וַאֲמַר יִשְׂרָאֵל לְיוֹסֵף מַחְזֵי אֶפְסָךְ לֹא סִבְרִית

וְהָא אַחְזֵי יַתִּי יְיָ אַף יֵת בְּנָךְ:

יב וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֹתָם מֵעַם בְּרַכְיוֹ

וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְאֶפְיֵי אֲרֻצָּה:

וַאֲפִיק יוֹסֵף יְתֵהוֹן מִן קַדְמוּהֵי

וּסְגִיד עַל אַפּוּהֵי עַל אֲרֻעָא:

יג וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת־דָּאָפְרִים בְּיַמֵּינוֹ מִשְׁמָאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מְנַשָּׁה בְּשִׁמְאֵלוֹ מִיַּמֵּינוֹ יִשְׂרָאֵל

וַיִּגַּשׁ אֵלָיו:

יד וַדַּבֵּר יוֹסֵף יֵת תְּרוּוִיהוֹן יֵת אָפְרִים בְּיַמֵּינֵיהָ מִסְמָאלָא דִּישְׂרָאֵל וְיֵת מְנַשָּׁה בְּסְמָאֲלִיהָ מִיַּמֵּינָא דִּישְׂרָאֵל

וְקָרִיב לְוַתִּיהָ:

יד וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת־יַמֵּינוֹ וַיִּשֶׁת עַל־רֹאשׁ אָפְרִים וְהוּא הִצְעִיר וְאֶת־שִׁמְאֵלוֹ עַל־רֹאשׁ מְנַשָּׁה

שִׁכַּל אֶת־יָדָיו כִּי מְנַשָּׁה הִבְכוֹר:

וְאוֹשִׁיט יִשְׂרָאֵל יֵת יַמֵּינֵיהָ וְשׁוּי עַל רִישָׁא דָּאָפְרִים וְהוּא זַעֲרָא וְיֵת סְמָאֲלִיהָ עַל רִישָׁא דְּמְנַשָּׁה

אַחְכִּימָנוּן לִידוּהֵי אַרִי מְנַשָּׁה בּוֹכְרָא:

טו וַיְבָרַךְ אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר

הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְכּוּ אֲבֹתַי לְפָנָיו אֲבָרְכֶם וַיְצַחֵק הָאֱלֹהִים הִרְעִיעַ אֹתִי מֵעוֹדִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה:

וַבְּרִיד יֵת יוֹסֵף וַאֲמַר

יְיָ דְּפָלַחוּ אֲבָהֵתִי קַדְמוּהֵי אֲבָרְכֶם וַיְצַחֵק יְיָ דָּנוֹן יַתִּי מְדַאֲתֵנִי עַד יוֹמָא הַדִּין:

- טז המלאך הגאל אתי מפלרע יברוך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ:
מלאכא דפרק יתי מכל בישא יברוך ית עולימיא ויתקרי בהון שמי ושום אבהתי אברהם ויצחק וכינוי ימא יסגון בגו בני אנשא על ארעא:
- יז וירא יוסף כיישית אביו ודימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך ודאביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה:
וחזא יוסף ארי שוי אבוהי יד ימיניה על רישא דאפרים ובאיש בעינוהי וסעדה לידא דאבוהי לאעדאה יתה מעל רישא דאפרים לאנחותה על רישא דמנשה:
- יח ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי פינה הבכר שים מינה על ראשו:
ואמר יוסף לאבוהי לא כן אבא ארי דין בוכרא שו מינה על רישיה:
- יט וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלאה גוים:
וסריב אבוהי ואמר ידענא ברי ידענא אף הוא יהי לעם ואף הוא יסגי וברם אחוהי זעירא יסגי מניה ובנוהי יהון שלטין בעממא:
- כ ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה:
וכריכנון ביומא ההוא למימר בך יברוך ישראל למימר ישוינה יי כאפרים וכמנשה ושוי ית אפרים קדם מנשה:
- כא ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם:
ואמר ישראל ליוסף האנא מאית והי מימרא די בסעדכון ויתיב יתכון לארע אבהתכון:
- כב ואני נתתי לך שכר אחד על אחיך אשר לקחתלי מיד האמרי בחרבי ובקשתי: (פ)
ואנא יהבית לך חולק חד יתיר על אחך דנסיבית מידא דאמוראה בחרבי ובקשתי: